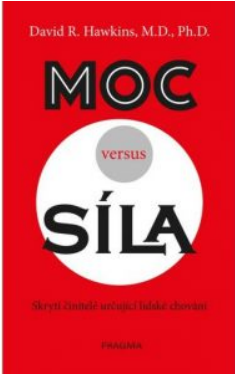

2. kapitola: Historie a metodologie

Předcházející část: 1. kapitola: Významný pokrok v poznání

<p>Moc versus síla</p> <p>Přesměrovat a objednat knihu...</p>	<p>Práva na vydávání překladů knih Dr. Davida R. Hawkinse mají v ČR s SR dvě společnosti – Nakladatelství Pravda.je a Pragma.</p> <p>Nevytváříme vlastní e-shop, ale můžete náš web a naše společné neziskové akce a setkání podpořit zakoupením knihy na stránkách vydavatele. Námí vytvořené družstvo EVOLUCE, které je účetně pořadatelem neziskových akcí a setkání, získá z takto zakoupené knihy příspěvek na svoji činnost.</p> <p>Při objednávání stačí ve třetím kroku, kdy vyplňujete „Informace o vás“ rozkliknout „Zadat poznámku pro prodejce“ a napsat text „evoluce“.</p> <p>Doprava i platba je přizpůsobena pro Českou i Slovenskou republiku.</p> <p>Vydalo nakladatelství PRAGMA – listopad 2017</p>
---	---

Základem této práce je výzkum prováděný během dvacetiletého období. Zahrnoval miliony kalibrací tisíců testovaných subjektů všech věkových kategorií a osobnostních i typů a ze všech oblastí života. Studie má z hlediska použité metody klinický charakter, a proto je široce prakticky použitelná. Vzhledem k tomu, že testovací metoda je platná při uplatnění na všechny formy lidské komunikace, byly kalibrace úspěšně aplikovány na literaturu, architekturu, umění, vědu, světové události a složitosti mezilidských vztahů. Zkušebním prostorem pro určování údajů je veškerá lidská zkušenost v průběhu věků.

Po duševní stránce testované subjekty pokrývaly široké spektrum lidí, od těch, které svět považuje za „normální“, až po v a žně psychicky nemocné pacienty. Subjekty byly testovány v Kanadě, Spojených státech, Mexiku, v Jižní Americe, severní Evropě a na Dálném východě. Patřily ke všem národnostem, etnickým prostředím a náboženstvím, zahrnovaly různé věkové kategorie od dětí po staré lidi nad devadesát let a reprezentovaly široké spektrum tělesného a emocionálního zdraví. Subjekty byly testovány individuálně a ve skupinách a test provádělo mnoho různých osob a skupin. Ale ve všech případech bez výjimky byly výsledky identické a zcela reprodukovatelné, a splnily tudíž základní požadavek vědecké metody: dokonalou reprodukovatelnost experimentálních výsledků.

Subjekty byly vybrány náhodně a testovány z hlediska rozmanitých fyzických a behaviorálních nastavení: na vrcholu hor a na břehu moře, na prázdninových večírcích a během každodenní práce, v okamžicích radosti a

smutku. Žádná z těchto okolností neměla vliv na výsledky testů, které se ukázaly jako univerzální a stálé bez ohledu na vnější faktory, s jedinou výjimkou metodologie samotné testovací procedury. Vzhledem k významu tohoto faktoru bude testovací metoda podrobně popsána dále.

Historické pozadí

V roce 1971 tři psychoterapeuti vydali závěrečnou studii o testování svalů. Dr. Goodheart z Detroitu v Michiganu studoval důkladně techniky testování svalů ve své klinické praxi a učinil průlomový objev, že síla nebo slabost každého svalu souvisí se zdravím nebo patologií konkrétního odpovídajícího tělesného orgánu. Dále určil, že každý jednotlivý sval je spojen s akupunkturním meridiánem, čímž sladil svá zjištění s prací lékaře Felixe Manna o medicínském významu akupunkturních meridiánů.

V roce 1976 Goodheartova kniha o aplikované kineziologii dosáhla svého dvanáctého vydání. Autor začal učit tuto techniku své kolegy a současně každý měsíc publikoval nahrávky svých výzkumů. Jeho práce se brzy chopili další, což vedlo k založení Mezinárodní vysoké školy aplikované kineziologie. Mnoho jejich členů také patřilo k Akademii preventivní medicíny. Důkladný přehled vývoje oboru detailně přednesl

David Walther ve svém rozsáhlém díle o aplikované kineziologii, která vyšla rovněž v roce 1976.

Zpočátku byl tím nejvíce ohromujícím objevem kineziologie jasný důkaz toho, že svaly okamžitě zeslábnu, když je tělo vystaveno škodlivým podnětům. Jestliže si například pacient funkční hypoglykemií při testování svalů dá na jazyk cukr, deltový sval (ten se obvykle používá jako indikační sval) okamžitě zeslábne. Na základě toho bylo objeveno, že látky, které jsou pro tělo léčivé, způsobují okamžité posílení svalů.

Vzhledem k tomu, že slabost kteréhokoli konkrétního svalu ukazovala na přítomnost patologického procesu v odpovídajícím orgánu (potvrzeno diagnózou pomocí akupunktury a fyzikální nebo laboratorní zkoušky), byl to velmi užitečný klinický nástroj k určování nemocí. Tisíce lékařů začali používat tuto metodu, a shromážděné údaje brzy ukázaly, že kineziologie je důležitou a spolehlivou diagnostickou technikou, která může přesně monitorovat pacientovu reakci na léčbu.

Tato metoda byla široce přijímána mezi odborníky z mnoha oborů, a ačkoli se v medicíně nestala běžně používanou, ve velké míře ji používali holisticky orientovaní lékaři. Jedním z nich byl dr. John Diamond, psychiatr, který začal používat kineziologii v diagnostice a při léčbě

psychických poruch a tento směr označil jako „behaviorální kineziologii“.

Zatímco jiní výzkumníci hledali užitečnost této metody při zjišťování alergií, nutričních poruch a reakcí na léky, Dr. Diamond použil tuto techniku k výzkumu příznivých nebo nepříznivých účinků široké palety psychologických podnětů, jako jsou umělecké formy, hudba, výraz tváře, modulace hlasu a emocionální stres. Byl vynikajícím učitelem a jeho semináře přitahovaly tisíce odborníků, kteří se pak vraceli k vlastní praxi s obnoveným zájmem a zvědavostí, s níž zkoumali využití této techniky.

Kromě širokého využití byl test rychlý, jednoduchý, snadno proveditelný a velmi jednoznačný. Všichni vědci potvrdili absolutní opakovatelnost výsledků testů. Například umělé sladidlo způsobovalo, že každý subjekt vykazoval při testu slabý svalový tonus, ať už bylo sladidlo umístěno na jazyk nebo se nacházelo v sáčku drženém v blízkosti solar plexu, nebo bylo dokonce skryté v obyčejné obálce (jejíž obsah osoba provádějící test ani subjekt neznali).

Nejpůsobivější bylo, že tělo reagovalo, i když mysl byla nezkušená. Většina lékařů prováděla svůj vlastní ověřovací průzkum: umísťovala různé látky do obyčejných očíslovaných obálek a požádala dosud netestovanou druhou osobu, aby testovala třetí. Převažujícím závěrem bylo, že tělo skutečně reaguje přesně, i když si to vědomá mysl neuvědomuje.

Spolehlivost testování nikdy nepřestala překvapovat veřejnost i pacienty – a vlastně ani lékaře samotné. Když jsem byl na přednáškovém turné, mezi posluchači, jichž bylo tisíc, bylo rozdáno pět set obálek obsahujících umělé sladidlo a pět set identických obálek obsahujících organický vitamin C. Skupina byla následně rozdělena a subjekty prováděly testy na sobě navzájem. Po otevření obálek publikum ovládl úžas a potěšení, když viděli, že každý na umělé sladidlo reagoval slabě, a naopak silně na vitamin C. Nutriční návyky nespočetných rodin v celé zemi se díky této prosté ukázce změnily.

Začátkem sedmdesátých let 20. století byla lékařská profese (a psychiatrická zvláště) velmi odmítavá, pokud ne přímo nepřátelská vůči myšlence, že výživa významně souvisí se zdravím vůbec, natož emocionálním zdravím nebo funkcí mozku. Publikování knihy *Orthomolecular Psychiatry* (Ortomolekulární psychiatrie), kterou jsem napsal spolu s nositelem Nobelovy ceny Linusem Paulingem, bylo příznivě přijato

různorodým publikem, ale nikoli lékařskými kapacitami. (Je zajímavé, že se dnes, více než po dvaceti letech, staly koncepce představené v této knize základem léčení duševních nemocí.)

Stěžejní informací této knihy bylo, že vážné duševní nemoci, jako je psychóza, a také ty méně závažné, například emocionální porucha, mají genetický základ obsahující abnormální biochemickou stopu v mozku, molekulární základ, který lze napravit na molekulární úrovni. Výživa i léky by proto mohly ovlivnit maniodepresivní psychózu, schizofrenii, alkoholismus a deprese. V roce 1973, kdy Ortomolekulární psychiatrie vyšla, byly psychiatrické špičky ještě orientovány na psychoanalýzu. Mou práci uznávali především holističtí lékaři. Navrhované léčebné metody a výsledky se často ověřovaly pomocí kineziologie.

Avšak byla to právě názorná ukázka dr. Diamonda dokládající, že tělo okamžitě oslabuje v reakci na nezdravé emocionální podněty nebo duševní vypětí, která měla trvalý vědecký dopad. Diamondova vylepšená technika testování svalů, kterou používala většina lékařů, se aplikovala v tomto výzkumu přes patnáct let. Lékaři a výzkumní pracovníci shodně došli k závěru, že reakce při testech jsou naprosto nezávislé na náboženském vyznání subjektů, jejich intelektuálních názorech, rozumu a logice. Bylo rovněž pozorováno, že reakce na test, při níž se subjekt projevoval slabě, byla doprovázena desynchronizací mozkových hemisfér.

Testovací technika

K zahájení testovací procedury jsou zapotřebí dva lidé. Jeden působí jako testovaný subjekt, který má jednu ruku upaženou rovnoběžně s podlahou. Druhá osoba zatlačí dvěma prsty na zápěstí natažené ruky a řekne: „Odolávejte tlaku.“ Subjekt se pak vši silou proti tomuto tlaku brání. To je všechno.

Obě strany mohou vyjadřovat vlastní sdělení. Zatímco subjekt vyjadřuje tvrzení v duchu, síla jeho paže je testována tlakem zkoušející osoby na ruku směrem dolů. Jestliže je tvrzení negativní, nepravdivé nebo odráží kalibraci nižší než 200 (viz „Mapa vědomí“, 3. kapitola), testovaný subjekt bude „slabý“. Je-li odpověď kladná nebo dosahuje na stupnici více než 200, bude „silný“.

Abychom si předvedli tento postup, subjekt si může při testování v duchu představovat obraz Abrahama Lincolna a pak kvůli kontrastu obraz Adolfa Hitlera. Stejný účinek může být demonstrován tím, že budeme myslet na někoho, koho milujeme, v kontrastu s někým, koho se bojíme, koho nenávidíme nebo koho velmi litujeme.

Po stanovení numerické stupnice (viz dále) můžeme dospět ke kalibraci tvrzením „tato věc“ (například tato kniha, organizace, motiv této osoby atd.) je „nad 100“, pak „nad 200“, potom „nad 300“, dokud se nedosáhne negativní odpovědi. Kalibraci lze potom zpřesnit: „Je nad 200? 225? 230?“ a tak dále. Testovaný subjekt a osoba provádějící vyhodnocení si mohou vyměnit místa, přičemž se dosáhne stejných výsledků. Jakmile se seznámíte s technikou, lze ji použít k hodnocení společností, filmů, jedinců nebo událostí v historii. Můžeme ji také použít k diagnostikování problémů současného života.

Všimněte si, prosím, že procedura používá svalový test k ověření pravdy nebo klamu deklarativního tvrzení. Jestliže otázka není vyjádřena v této formě, dostanete nespolehlivé odpovědi. Spolehlivého výsledku nelze dosáhnout ani u otázek týkajících se budoucnosti. Jedině tvrzení týkající se existujících stavů nebo událostí vyvolají shodnou odezvu.

Během procedury je nezbytné být neosobní, abyste se vyhnuli přenosu pozitivních nebo negativních pocitů. Přesnost se zvýší, když testovaný subjekt zavře oči a v pozadí nebude hrát žádná hudba.

Vzhledem k tomu, že test je tak ošidně jednoduchý, tazající by měl nejdříve ověřit jeho přesnost. Odpovědi mohou být ověřeny křížovým výslechem a každý, kdo se seznámí s touto technikou, přemýšlí o tricích, aby se přesvědčil, že je spolehlivá. Brzy se zjistí, že u všech subjektů se objeví stejná reakce, že není nutné, aby subjekt měl nějaké znalosti o dané věci, a že odpověď nebude záviset na osobních zkušenostech s otázkou testovaného subjektu.

Před začátkem dotazování je důležité, jak jsme zjistili, nejprve vyzkoušet toto sdělení: „Mohu položit tuto otázku?“ Podobá se to vstupu do počítačového terminálu, kdy se okamžitě vrátí odpověď „ne“. To ukazuje, že by člověk měl nechat otázku být nebo žádat vysvětlení onoho odmítnutí. Možná tazatel zažil v nedávné době psychický stres z nutnosti odpovědi nebo jejích důsledků. V této studii byly testované subjekty žádány, aby se soustředily na konkrétní myšlenku, pocit, postoj, vzpomínku, vztah nebo životní okolnost. Test byl často zadáván velkým skupinám lidí. Z demonstračních důvodů jsme nejprve zavedli jakousi základní čáru tím, že jsme požádali subjekty, aby zavřely oči a myslely na chvíle, kdy byly rozzlobeny, otráveny, žárlivé, deprimované, provinilé nebo bázlivé – v takové chvíli většinou každý projevuje slabost.

Potom jsme subjekty požádali, aby si vzpomněly na milou osobu nebo

životní situaci – a všechny projevy zesílily – a mezi posluchačstvem se ozval šum z překvapení nad tím, co právě vyšlo najevo.

Dalším demonstrovaným jevem bylo, že pouhá představa látky udržovaná v mysli vytvářela stejnou reakci, jako by látka byla ve fyzickém kontaktu s tělem. Jako příklad jsme drželi jablko vypěstované pomocí pesticidů a požádali jsme publikum, aby se v průběhu testování na jablko dívalo. Všichni zeslábli. Potom jsme ukázali organicky vypěstované jablko bez kontaminantů, a když se na ně publikum soustředilo, všichni okamžitě zesílili. Vzhledem k tomu, že nikdo v publiku nevěděl, které jablko je které, ani neměl tušení o testu, spolehlivost metody byla demonstrována k uspokojení všech.

Mějte na mysli, že lidé zpracovávají zkušenosti různě – někteří si nejprve osvojí nějaký pocitový modus, jiní jsou víc zaměřeni na sluchové vnímání a jiní zase na zrakové vnímání. Proto by se otázky zadávané při testu měly vyhýbat vyjádřením typu „Jaký máte pocit?“ z osoby, situace nebo zážitku. Nebo „Jak to vypadá?“ či „Jak to zní?“ Bývá zvykem, že když někdo řekne „Představte si v duchu situaci (nebo osobu, místo, věc či pocit)“, subjekt si většinou instinktivně zvolí svůj odpovídající modus.

Občas ve snaze, možná nevědomé, skrýt odpověď, si subjekty vyberou modus, který není jejich obvyklým modem zpracovávání, a dají klamavou odpověď. Když osoba provádějící test takovou odpověď získá, měla by otázku přeformulovat. Například pacient, který má pocit viny kvůli hněvu ke své matce, si může v duchu představovat její fotografii a u testu projevit silnou reakci. Avšak když zkoušející osoba změní otázku a požádá subjekt, aby myslel na svůj současný postoj k matce, subjekt okamžitě zeslábně.

K dalším opatřením pro zachování přesnosti testu patří odstranění brýlí z očí, zvláště když mají kovové obroučky, a klobouků (syntetické materiály na hlavě každého oslabují). Na paži testovaného také nesmějí být šperky, zvláště hodinky s tekutými krystaly. Když se přece jen objeví neobvyklá odpověď, další zkoumání by mělo nakonec odhalit její příčinu – například testující osoba možná použila parfém, na nějž subjekt reaguje nepříznivě, takže vznikají falešné negativní odpovědi. Jestliže osoba provádějící test zažije opakované nezdary při pokusu získat správné reakce, měl by být zhodnocen účinek jeho hlasu na další subjekty, protože některé osoby mohou vyjadřovat svým hlasem (alespoň v určitých chvílích) negativní emoce, které dokážou ovlivnit výsledek testu.

Tváří v tvář paradoxní odpovědi je potřebné zvážit ještě jeden faktor. Tím je časový rámec konkrétní vzpomínky nebo představy. Jestliže má testovaný subjekt na mysli danou osobu a jejich vztah, odpověď bude záviset na období, do něhož tato vzpomínka nebo představa, která ji zastupuje, spadá. Jestliže vzpomíná na svůj vztah s bratrem z dětství, může být jeho odpověď odlišná, než když má na mysli jeho současnou podobu. Dotazování musí být vždy zaměřeno zcela konkrétně.

Další příčinou paradoxních výsledků testů je fyzický stav testovaného subjektu vyplývající ze stresu nebo potlačení funkce brzlíku v důsledku setkání se silně negativním energetickým polem. Brzlík je umístěn přímo pod vrcholem prsní kosti a je ústředním kontrolorem tělesného akupunkturního energetického systému. Když je jeho energie nízká, testované výsledky jsou nepředpověditelné. To lze snadno napravit během několika vteřin jednoduchou technikou, kterou objevil dr. John Diamond a nazval ji „brzlíkový úder“. Sevřenou pěstí udeřte několikrát do této oblasti a usmívejte se při tom a myslete na nějakou milou osobu. Při každém úderu říkejte „ha-ha-ha“. Opakovaný test pak ukáže obnovu brzlíkové dominance a testované výsledky se vrátí k normálu.

Použití testovací procedury v této studii

Právě popsaná testovací technika je ta, kterou doporučil dr. Diamond ve své knize Behavioral Kinesiology (Behaviorální kineziologie). Jedinou odchylkou zavedenou v naší studii byla korelace odpovědí s logaritmickou stupnicí ke kalibrování relativní síly energie různých postojů, myšlenek, pocitů, situací a vztahů. Vzhledem k tomu, že test je rychlý, skutečně zabere méně než deset vteřin, je možné zpracovat velké množství informací ve velmi krátkém čase.

Numerická stupnice získaná spontánně od testovaných subjektů sahá od hodnoty pouhé existence – 1 do 600, což je vrchol obvyklého vědomí, a pak dále k hodnotě 1000, což je chápání pokročilého stavu osvícení. Reakce v jednoduché formě odpovědí ano nebo ne určují kalibraci subjektu. Například: „Jestliže pouhé vegetování ohodnotíme číslem 1, je pak síla lásky přes 200?“ (Subjekt zesílí, ukazuje ano.) „Láska je přes 300?“ (Subjekt stále zesiluje.) „Láska je přes 400?“ (Subjekt zůstává silný.) „Láska je 500 nebo více?“ (Subjekt je stále stejně silný.) V tomto případě láska dosáhla kalibrace 500 a toto číslo se ukázalo reprodukovatelným bez ohledu na to, kolik subjektu bylo testováno. Na základě opakovaného testování – tentokrát na jedincích nebo skupinách osob provádějících test s jednotlivci nebo skupinami subjektů – vznikla odpovídající stupnice, která je v souladu s lidskou zkušeností, historií

a obecným přesvědčením, stejně jako s objevy psychologie, sociologie, psychoanalýzy, filozofie a medicíny. Dosti přesně také odpovídá úrovní věčné filozofie.

Zkoušející musí být opatrný, uvědomovat si, že odpovědi na některé otázky mohou být pro subjekt dost zneklidňující. Technika nesmí být používána nezodpovědně a měla by vždy respektovat ochotu subjektu zúčastnit se. Nikdy by se neměla používat jako konfrontační technika. U klinických případů se testovanému subjektu nikdy neklade osobní otázka, pokud to nesouvisí s léčebným účelem. Je však možné klást otázku, která zabraňuje osobnímu zapojení ze strany testovaného subjektu, který pak působí pouze jako ukazatel pro účely kalibrace.

Testovaná odpověď je nezávislá na fyzické síle subjektu. Je často zarážející, když svalnatí atleti reagují na škodlivý stimul stejným oslabením jako kdokoli jiný. Testující osobou může být křehká žena, která neváží ani padesát kilogramů, a subjektem profesionální fotbalista s hmotností přes sto kilogramů, ale výsledky testu jsou stejné, protože ona stlačí jeho mocnou paži pouhými dvěma prsty.

Podmínkou přesných výsledků je, aby obě osoby dosáhly při kineziologickém testování sebe samých kalibrace na úrovni 200 (integrita) nebo výše a motivace by měla být poctivá. Pro numerickou kalibraci je také nezbytné odvolávat se na konkrétní stupnici popsanou v tomto výzkumu. Například: „Na stupnici 1 až 1000, kde 200 je úroveň integrity neboli pravdy, tento pán dosahuje stupňů.“ Nebo je možné se odvolat pouze na stupnici nebo se na ni podívat či si ji představit, tedy: „Podle referenční stupnice tento člověk dosahuje stupňů.“ Pokud se přímo nepoukáže na specifickou stupnici, mohli byste dospět k velmi zkresleným odpovědím.

Následující část: [3. kapitola: Výsledky a interpretace](#)